

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BIHOR
SECȚIA COMERCIALĂ

8181/2008

SENTINȚA Nr. 266/CA/2009

Ședința publică de la 11.04.2009

Completul compus din:

PREȘEDINTE Ilina Calba

Grefier Mădălina Maxim

Pe rol judecarea cauzei în primă instanță de contencios administrativ și fiscal formulată de reclamantul ANA FLORIN dom.loc. Oradea, str. ..., nr. ..., bl. ..., ap. ..., jud. Bihor, în contradictoriu cu pârâții AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ - DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE BIHOR, ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI ORADEA, ambii cu sediile în loc. Oradea, str. D. Cantemir nr.2-4, jud. Bihor, având ca obiect anulare act administrativ.

La apelul nominal făcut în ședința publică nu se prezintă nimeni.

Procedura legal îndeplinită.

Se constată că, dezbaterea cauzei a avut loc la data de 1 aprilie 2009, când părțile prezente au pus concluzii care au fost consemnate în încheierea de ședință din aceeași zi, încheiere care face parte integrantă din prezenta hotărâre când s-a dispus amânarea pronunțării hotărârii pentru data de 8 aprilie 2009, după care:

TRIBUNALUL
DELIBERÂND,

Constată că, prin cererea ulterior precizată înregistrată la Tribunalul Bihor, la data de 19.09.2008, legal timbrată, reclamantul ANA FLORIN - titular al Biroului notarial omonim, a chemat în judecată pe pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE BIHOR și ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI ORADEA și a solicitat instanței ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună anularea deciziei nr. 11/30.07.2008 și a deciziei de impunere nr. 75662/30.07.2008 și pe cale de consecință să îi fie restituite sumele achitate cu titlu de impozit în cuantum de 21.087 lei,

a majorărilor de întârziere în cuantum de 2000 lei și a penalităților în cuantum de 200 lei.

Inițial a solicitat și suspendarea executării actelor administrative până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei.

Fără cheltuieli de judecată.

În motivarea cererii sale a arătat că, obligațiile fiscale stabilite în sarcina sa, prin decizia de impunere nr. 1234/2005, au fost în mod eronat calculate, decizia de impunere fiind nelegală și netemeinică. În acest sens a invocat art. 4 al. 2 din Codul fiscal care prevede că orice modificare sau completare a codului intră în vigoare începând din prima zi a anului următor celui căruia a fost adoptată prin lege. În acest sens, apreciază că prevederile Legii 163/2005, în temeiul căreia i s-au stabilit obligațiile de plată, publicată în Monitorul Oficial nr. 466/01.06.2005, a intrat în vigoare doar la data de 01.01.2006, împrejurare față de care, nu avea nici un fel de obligații fiscale, în legătură cu tranzacțiile imobiliare, încheiate în iunie 2005.

A mai invocat și faptul că, în aplicarea Legii 163/2005, au fost emise norme metodologice abia la o lună de la data publicării sale, prin HG 610/2005, publicată în 04.07.2005, aceasta cuprinzând elemente tehnice cu privire la calculul impozitului, încasarea acestuia, virarea acestuia, precum și declararea semestrială, aspecte față de care prevederile legale erau imposibil de aplicat anterior. În acest sens s-a susținut că necesitatea emiterii unor norme metodologice de aplicare în concret a legii, este evidențiată de însuși Codul fiscal în art.5 alin.1, precum și în art.77 /2 alin. 4.

S-a invocat și faptul că, reclamantul nu are calitatea de subiect în raportul juridic de drept material fiscal, nefiind contribuabil în înțelesul art.16 și 17 din Codul de procedură fiscală, având cel mult calitatea de plătitor conform prevederilor art.26 Cod pr. fiscală, ceea ce exclude posibilitatea emiterii unei decizii de impunere ce trebuie să aibă la bază declarațiile contribuabililor.

Prin întâmpinarea formulată, pârâta DGFP, a solicitat respingerea ca neîntemeiată a cererii reclamantului și menținerea ca legale și temeinice a actelor administrative atacate.

În motivarea susținerilor sale, a arătat că prin decizia de impunere și raportul de inspecție fiscală contestate, s-a stabilit în sarcina reclamantului obligații de plată la bugetul consolidat al statului în sumă totală de 2000 lei reprezentând impozit pe veniturile din transferurile proprietăților imobiliare, majorări de întârziere și penalități aferente.

S-a susținut că, reclamantului îi revenea obligația de a stabili venitul impozabil ca diferență dintre valoarea de înstrăinare a proprietăților și valoarea de bază a acestora precum și să calculeze impozitul prin aplicarea cotei legale asupra venitului impozabil rezultat din contractele de vânzare-cumpărare autentificate de acesta în luna iunie 2005, după care urma să vireze la bugetul de stat impozitul până la data de 25.07.2005.

A susținut că aceste obligații derivă din prevederile art. 77/1 alin.1 și 2 coroborate cu art. 77 ind.2 alin.1 și 2 și art. 77/3 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

S-a solicitat a fi înlăturate susținerile reclamantului, în sensul că prevederile Legii nr. 163/2005, au intrat în vigoare numai la 01.01.2006, întrucât în realitate art. III alin.1 prevede expres că prin derogare de la disp. art. 4 alin.2 din Legea nr. 571/2003, prevederile OG 138/2004, aprobate prin Legea nr. 163/2005, intră în vigoare începând cu data de 01.01.2005, cu excepția art. 77/1 - art.77/3 care intră în vigoare cu începere de la 01.06.2005.

S-a arătat pe de altă parte că, reclamantul avea posibilitatea îndeplinirii obligațiilor legale și ulterior intrării în vigoare a normelor metodologice, cu privire la care susține că au apărut la o lună după data publicării Legii 163/2005.

Prin întâmpinarea formulată, pârâta Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Oradea, a solicitat respingerea ca neîntemeiată a cererii și menținerea actelor administrativ fiscale ca legale și temeinice.

În susținerea poziției sale, a invocat prevederile art. 77 ind.1, 77 ind.2 și 73 ind.3 din Codul fiscal, susținând că Biroul Notarial din Oradea, avea obligația ca pentru fiecare dintre transferurile de proprietate autentificate în anul 2005, să stabilească venitul impozabil, să calculeze impozitul și să vireze sumele respective la bugetul de stat până la data de 25.07.2005. Reclamantului, îi revenea și obligația de a depune semestrial, la organul fiscal teritorial, o declarație cu caracter informativ, privind transferurile de proprietăți imobiliare.

A susținut că, Legea nr.163/2005, privind aprobarea OUG 138/2004, pentru modificarea și completarea Codului fiscal, cuprinde toate informațiile necesare privind calculul, reținerea, virarea și declararea impozitelor pe veniturile pe transferurile proprietăților

Sub aspectul cererii de suspendare a actelor administrative, în temeiul art.246 Cod procedură civilă ia act de renunțare la judecarea cererii formulată de reclamant.

Cât privește fondul litigiului constată că, prin Decizia de impunere nr. 73662/01.06.2008, în sarcina reclamantului au fost stabilite obligații fiscale în favoarea bugetului consolidat al statului, în sumă de 22.000 lei, cu titlu de impozit, în sumă de 22.000 lei, cu titlu de majorări de întârziere, și în sumă de 22.000 lei cu titlu de penalități.

Împotriva acestei decizii de impunere, și a raportului de inspecție fiscală nr. 73662/01.06.2008, reclamantul a formulat contestație pe cale administrativă, ce a fost respinsă ca neîntemeiată prin Decizia nr. 73662/01.06.2008.

Instanța reține că, problema de drept dedusă judecării, constă în a stabili care este norma de drept aplicabilă, având în vedere că reclamantul susține că obligația de plată i-ar fi revenit numai cu începere din 01.01.2006, și nu din 01.06.2005, așa cum a reținut organul de control.

În acest sens instanța constată că art.77/1 alin.1 și 2, art.77/2 alin.1 și 2 și art.77 ind.3 din L 571/2003, introduse de Legea nr. 163/2005 prin care a fost aprobată OUG 138/2004, au instituit în sarcina notarilor care autentifică actele între vii translativă ale dreptului de proprietate, obligația de a calcula, de a încasa și de a vira impozitul la bugetul de stat, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare a celei în care a fost autentificat actul. Textele de lege prevăd și imobilele care sunt supuse impozitării, modalitatea de calcul a venitului impozabil, precum și obligația notarilor publici de a depune semestrial o declarație informativă privind transferurile de proprietăți imobiliare și elementele care trebuie cuprinse în aceasta.

După cum arată reclamantul, regula instituită de art. 4 alin. 2 din Codul fiscal, este că orice modificare sau completare a codului, intră în vigoare în prima zi a anului următor celui în care a fost adoptată prin lege.

În speță, Legea nr. 163/2005, ce a aprobat OUG 138/2004, a introdus în Codul fiscal, capitolul VIII/1 din Titlul III și a fost publicată în Monitorul Oficial Partea I nr.466 din 01.06.2005.

Însă sub aspectul situației de față, instanța reține că art. 3 alin.1 din OUG 138/2004, aprobată prin L 163/2005, instituie o excepție de la regulă reglementând că, prin derogare de la dispozițiile art.4 alin.2 anterior menționate, prevederile sale, intră în vigoare cu 01.01.2005, cu

excepția prevederile art. 77 ind. 1- 77 ind. 3 care intră în vigoare începând cu 01.06.2005.

Întrucât aceste din urmă articole sunt cele incidente speței, iar textul de lege amintit, prevede în mod expres că acestea intră în vigoare la data de 01.06.2005, instanța constată că afirmațiile contrare ale reclamantului sunt neîntemeiate și că acestuia îi revine obligația de plată a sumelor stabilite prin actele administrative contestate, neputând fi reținută susținerea potrivit căreia nu ar fi existat norme metodologice de aplicare a legii, întrucât dispozițiile normative sunt clare, iar pe de altă parte, acesta putea să dea curs obligațiilor sale, după intrarea în vigoare a normelor metodologice.

De altfel, din înscrisurile depuse la dosar, rezultă că, prin ordinul de plată nr. 12/12.2008 și prin chitanțele și foaia de vărsământ aflate la filele 99-101, reclamantul a făcut dovada achitării obligațiilor fiscale stabilite în sarcina sa.

Pentru aceste considerente, și în temeiul textelor legale menționate, precum și a prevederilor art. 18 din Legea nr. 554/2004, va respinge ca neîntemeiată cererea precizată și va lua act că pârâtele nu au solicitat cheltuieli de judecată.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

Ia act de cererea de renunțare la judecata cererii de suspendare formulată de reclamant.

Respinge ca neîntemeiată cererea precizată formulată de reclamantul ~~PREȘEDINTE~~ titular al Biroului Notar Public cu același nume, dom.loc. Oradea, str. ~~Curărușii~~, nr. 23, bl. ~~D.1007~~, ap. ~~1~~, jud. ~~Bihor~~, împotriva pârâtelor AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ - DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BIHOR, ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI ORADEA, ambii cu sediile în loc. Oradea, str. D. Cantemir nr. 2-4, jud. Bihor.

Fără cheltuieli de judecată.

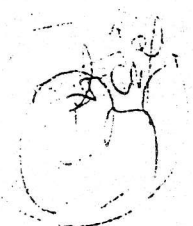
Pronunțată în ședința publică din 8 aprilie 2009.

PREȘEDINTE

GREFIER

Red. I.G./08.05.2009

Dact. M.M. 5 ex./3 com.



MARINELA M. M. 1